

رکود جهانی

پایان رشد اقتصادی: کمبود انرژی موجب رکود جهانی می شود

انتظار می رود اقتصاد جهانی در سال ۲۰۲۵ به دلیل کاهش در دسترس بودن نفت خام، زغال سنگ و اورانیوم نسبت به جمعیت وارد رکود اقتصادی شود. تلاش های دولت ها برای تحریک اقتصاد از طریق بدهی به تورم منجر می شود تا رشد، زیرا منابع انرژی محدود است.

به گزارش گروه صنعت و تجارت پایگاه اطلاع رسانی دریا و نفت، نرخ بهره بالا، قیمت پایین انرژی و کاهش تولید صنعتی، چشم انداز اقتصادی سال ۲۰۲۵ را مشخص می کند.

با ورود جهان به سال ۲۰۲۵، مسئله مهمی که ما با آن مواجه هستیم، اوج نفت خام نسبت به جمعیت است. نفت خام از ۴۶٪ گالن به ازای هر نفر که قبل از همه گیری رایج بود، اخیراً به نزدیک به ۴۲ گالن برای هر نفر کاهش یافته است.

تولید جهانی نفت خام به ازای هر نفر، بر اساس داده های EIA ایالات متحده، داده ها تا سپتامبر ۲۰۲۴.

در این شرایط چگونه می توان انتظار داشت نفت در جهان در اوج رفتار کند، مردم تصور نادرستی دارند. اقتصاد جهان به رشد خود ادامه داده است، اما اکنون به دلیل عرضه ناکافی نفت خام، در جهت انقباض حرکت می کند. در واقع، این فقط یک عرضه ناکافی نفت خام نیست، بلکه عرضه ناکافی زغال سنگ (به ازای هر نفر) و عرضه ناکافی اورانیوم است.

ما می دانیم که وقتی یک قایق تغییر جهت می دهد، این باعث تلاطم در آب می شود. این مشابه مشکلاتی است که در حال حاضر در اقتصاد جهانی شاهد آن هستیم. فیزیک حکم می کند که اقتصاد باید اندازه خود را کاهش دهد تا با منابع انرژی خود مطابقت داشته باشد، اما هیچ کشوری نمی خواهد بخشی از این کاهش باشد. این امر به طور غیرمستقیم منجر به تغییرات عمده در رهبری منتخب و افزایش علاقه به رفتارهای جنگی می شود. به اندازه کافی عجیب، به نظر می رسد که به نرخ های بهره بلندمدت بالاتر نیز منجر شود.

آنچه ممکن است در سال ۲۰۲۵ پیش رو داشته باشیم، در پرتو عرضه ناکافی انرژی در جهان است، من تلاطم های بزرگ را پیش بینی می کنم، اما نه اینکه همه چیز به طور کامل از بین برود. بازارهای سهام تمایل به عملکرد ضعیف دارند. نرخ بهره بالا باقی خواهد ماند. قیمت نفت و سایر انرژی ها در حدود سطوح فعلی باقی می ماند یا کاهش می یابد.

انتظار می رود که روند کلی در سال ۲۰۲۵ به سمت رکود جهانی باشد.

با نفت کمتر (و زغال سنگ و اورانیوم) نسبت به جمعیت، می توان انتظار داشت که جهان به ازای هر نفر کالا و خدمات کمتری تولید کند. به نوعی، مردم به طور کلی فقیرتر خواهند شد. برای مثال، افراد کمتری قادر به خرید خودروهای جدید یا خانه های جدید خواهند بود.

این گرایش به سمت پایین بودن قدرت خرید در گروه های خاصی مانند جوانان، کشاورزان و مهاجران اخیر متمرکز است. در نتیجه، افراد مسن تر که از وضعیت مالی خوبی برخوردارند یا قوی هستند، ممکن است بیشتر بتوانند این موضوع را نادیده بگیرند.

در حالی که تغییر به سمت دنیای فقیرتر تا حدی پنهان شده است، اما عامل بزرگی در اجازه دادن به دونالد ترامپ برای بازگشت به قدرت بوده است. تغییرات عمده در رهبری در جاهای دیگر نیز رخ می دهد، زیرا سهم فزاینده ای از شهروندان از وضعیت فعلی ناراضی هستند.

بسیاری از دولت ها سعی می کنند با صدور بدهی بیشتر برای تحریک اقتصاد خود، تمایلات رکودی را پنهان کنند.

در گذشته، افزودن بدهی راهی موثر برای تحریک اقتصاد جهانی بود، زیرا منابع انرژی حمایت کننده از اقتصاد جهانی به طور جدی محدود نبود. امکان افزودن منابع انرژی جدید، کاملاً ارزان وجود داشت. ترکیبی از منابع انرژی ارزان قیمت اضافی و "تقاضا" اضافی (تامین شده توسط بدهی اضافه شده) باعث شد تا مقدار کل کالاها و خدمات تولید شده افزایش یابد. هنگامی که منابع انرژی شروع به محدود شدن جدی کرد (حدود سال ۲۰۲۳)، این تکنیک شروع به کارکرد بسیار کمتری کرد. اگر تولید انرژی محدود شود، تأثیر احتمالی بدهی های اضافه شده بر تورم افزوده خواهد شد.